

6. Lovforslaget vil ikke medføre administrative eller økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1, 3, 4 og 5.

Bestemmelserne svarer fuldt ud til de foreslåede ændringer under nr. 1-4 i retsplejerådets lovudkast.

Lovforslagets *nr. 1* indebærer, at søgsmål om veksel- og checkkrav m.v. efter ophævelsen af reglerne i kapitel 41 skal anlægges efter samme regler som for andre borgerlige sager, således at sagens værdi bliver afgørende for, om sagen skal behandles i 1. instans ved landsret eller byret, jfr. retsplejelovens § 225, nr. 1.

Ændringerne i lovforslagets *nr. 3 og 5* er af redaktionel karakter.

Den i lovforslagets *nr. 4* foreslåede ophævelse af retsplejelovens kapitel 41 medfører bl.a., at der ikke længere er mulighed for hurtig retsforfølgning i sager om postgiroudbetalingskort.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til retsplejerådets lovudkast samt afsnit 1 og 3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2.

Ændringen er af redaktionel karakter og skyldes den under nr. 1 foreslåede ændring.

Til nr. 6.

Den foreslåede ændring, der svarer til nr. 5 i retsplejerådets lovudkast, er en konsekvens af de i lovforslagets nr. 7 foreslåede ændringer.

Til nr. 7.

Bestemmelserne i § 501, stk. 3, nr. 1-3, svarer til de foreslåede ændringer under nr. 6 i retsplejerådets lovudkast. Reglerne indebærer, at de gældende bestemmelser i retsplejelovens kapitel 41 om hurtig retsforfølgning i forbindelse med ophævelsen af kapitel 41 overføres til retsplejelovens regler om tvangsfuldbyrdelse. Skyldneren vil således, medmindre der er tale om vekslers i forbrugerforhold og checks, der er benyttet til opnåelse af kredit i forbindelse med en forbrugeraftale, jfr. herom lovforslagets § 501, stk. 3, nr. 4, i lighed med reglerne i kapitel 41 i fogedretten som hovedregel være afskåret fra at fremsætte indsigelser vedrørende det retsforhold, der gav anledning til anvendelse af vekslens eller checken.

For så vidt angår bestemmelsen i § 501, stk. 3, nr. 3, har justitsministeriet fundet det rigtigst i lovteksten at præcisere, at skyldneren, foruden de tilfælde der er nævnt i den tilsvarende bestemmelse i retsplejerådets lovudkast, vil kunne fremkomme med indsigelser i de tilfælde, hvor indsigelsen går ud på, at han ved underskrivelsen var under lavværgemål eller på grund af sindssygdом, åndssvaghed, forbigående sindsförvirring eller lignende tilstand manglede evnen til at handle fornuftsmæssigt.

Søges tvangsfuldbyrdelse gennemført på grundlag af en veksel, der er benyttet i forbindelse med en forbrugeraftale, eller en check, der er benyttet til opnåelse af kredit, i forbindelse med en sådan aftale, kan forbrugeren i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 501, stk. 3, nr. 4 – i modsætning til hvad der gælder efter reglerne i kapitel 41 – uden særlige processuelle begrænsninger fremkomme med indsigelser. Reglen medfører ingen ændringer i de veksel- eller checkretlige regler om ekstinktion af indsigelser, jfr. vekselovens § 17 og checklovens § 22. Den pågældende bestemmelse bygger på den tilsvarende regel i retsplejerådets forslag (lovudkastets nr. 6). Der er imidlertid i forhold til retsplejerådets lovudkast foretaget en ændring med henblik på en tydeliggørelse af, at reglen alene kan påberåbes af en forbruger, og f.eks. ikke af en erhvervsdrivende, når denne søges for et veksel- eller checkretligt regreskrav.

Justitsministeriet har endvidere fundet det rigtigst i lovforslagets § 501, stk. 3, nr. 4, foruden til § 1, stk. 2, i lov nr. 139 af 29. marts 1978 om visse forbrugeraftaler tillige at henvise til bestemmelserne i denne lovs § 1, stk. 3 og 4. Henvisningerne til disse regler i den pågældende lov indebærer dels, at den erhvervsdrivende har bevisbyrden for, at en aftale, han har indgået, ikke er en forbrugeraftale, og dels at en aftale med en ikke-erhvervsdrivende skal anses som en forbrugeraftale, hvis aftalen er indgået eller formidlet for den pågældende af en erhvervsdrivende.

Den foreslåede regel i § 501, stk. 3, nr. 4, er i øvrigt ikke begrænset til aftaler om køb, men omfatter alle aftaler om ydelser, der er bestemt til ikke-erhvervsmæssig anvendelse. Reglen omfatter vekslers og checks, selvom vekslens eller checken er udstedt efter aftalens opfyldelse fra den erhvervsdrivendes side eller i forbindelse med et senere økonomisk opgør mellem parterne.

Om den nærmere baggrund for ændringerne henvises i øvrigt til retsplejerådets lovudkast og afsnit 1 og 3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.